

[Carsten Raft.]

tion som denne, at hvis der er divergerende opfattelser mellem de forskellige værn, skal ministeren have det at vide. Der er ikke noget menneske, der tænker sig, at det skulle være anderledes.

At de sædvanlige tjenestemandregler også skal gælde for chefen for forsvarsstyrelsen, betragter jeg også som noget selvfølgelig, som man udmærket godt kan tage med, men som der heller ikke er grund til at gøre særlig opmærksom på.

På et enkelt punkt fik jeg under forhandlingen om betænkningens affattelse ikke anledning til at tage noget særstandpunkt og fandt det ikke nødvendigt, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at hele betragtningen om, at forsvarschefen og chefen for forsvarsstaben skal tages fra to forskellige værn, forekommer mig forkert. Det er meget muligt, at ministeren vil gøre det af smidighedsgrunde; det er i allerhøjeste grad muligt, at der netop dér findes de to kvalificerede folk, som kan bruges til det, men det forekommer mig forkert, at man allerede her begynder at handle med disse ting, som skulle det være en kooperativ repræsentation. Det, det drejer sig om, er jo ikke opstilling af en byrådsliste, det er jo at få lavet den bedst kvalificerede ledelse, der kan tænkes, og da må man tage de største dygtigheder, og skulle virkelig de rigtige dygtigheder være indenfor samme værn, ville det dog være helt forkert, om man lod sig binde af en udtalelse her, gående ud på at man skulle have en fra hvert værn. Jeg understreger dette forholdsvist kraftigt — måske får det ikke nogen særlig praktisk betydning —, fordi jeg synes, det i nogen grad er imod den ånd, i hvilken denne lov er lavet og må føres ud i livet.

Man har i hvert fald i visse militære kredse den efter min mening helt rigtige opfattelse, at når vi nu har lavet en ordning, der har det uvurderlige fortrin, at den forudsætter mennesker, som, uden at være bundet af administration og uddannelse og alt muligt kun har den opgave at gøre forsvarret beredt, og når vi nu får en enhedskommando ved at samle afdelingerne sammen til en forsvarsstyrelse, må det være sådan, at der laves en helt ny type militære, som hverken tilhører luftværn, hær eller søværn, men som ene og alene er forsvarsfolk, gennem hvilke denne ånd må brede sig til de øvrige grene i for-

svaret. Det kan måske godt siges at være en forholdsvis stærk beslutning, der er truffet, og det giver jo også nogle vanskeligheder. Jeg synes, den er så rigtig, men jeg synes også, at den må føres ud i livet på en sådan måde, at man ikke stadig opretholder fiktionen om, at så og så mange værn skal hver have en repræsentant ved de pågældende lejligheder. Der må ud af dette komme en type, der virkelig kun tænker på een ting, nemlig forsvarret som sådant, og ved sin indstilling er med til at samle de forskellige værn, som — det kan vi jo godt indrømme — ved visse gnidninger og visse offentlige modsætningsforhold har bidraget til at skade og hemme forsvarssagens udvikling og position her i landet.

Nu mener jeg, tiden er inde til at kunne gøre det. De tre store partier har set væk fra de stridigheder, der har været dem imellem på dette område, set væk fra de stridigheder, der er dem imellem på alle andre områder, og sluttet op om denne ordning og bygget ordningen videre. Det forekommer mig også, at de tre værn, der nu dannes, skulle kunne gå i dette spor, så vi virkelig får en enhedsledelse og et enhedsforsvar, hvor der ikke tænkes på repræsentation, men kun på den opgave, som foreligger.

Bertel Dahlggaard: Jeg skal kun fremsætte få bemærkninger; sagen er jo faktisk afgjort, og jeg finder derfor heller ingen anledning til at tage del i den diskussion, som den sidste ærede taler lagde op til.

Den nye affattelse af § 6 er tiltrådt af alle, også af det ærede medlems parti, og om lidt vil det ærede medlem og hans parti stemme for den. På samme måde kan man sige om det spørgsmål, der er berørt af det ærede medlem og af den ærede ordfører, om en militær eller civil departementschef i ministeriet. Det er jo faktisk afgjort, både venstre og de konservative har affundet sig med det, og derfor forstår jeg ikke, hvorfor man her skal gennemgå disse problemer igen.

Det ærede medlem hr. Harald Petersen mener med hensyn til ændringen af § 16, at denne ændring bl. a. kan begrundes med, at finansudvalget ikke skal være overrigsdag. Jeg har ikke på noget tidspunkt ønsket, at finansudvalget skal være overrigsdag; jeg ønsker heller ikke, at forsvarscommissionen skal være det, men det, jeg tillader mig at